

VOORZITTER

Aan de Voorzitter van de
Sociaal-Economische Raad
Dr. H.H.F. Wijffels
Bezuidenhoutseweg 60
2594 AW DEN HAAG

Den Haag 18 juni 2002

Arnie,

Ter uitvoering van een besluit van de Kamer, genomen op dinsdag 11 juni 2002 doe ik u hiermee een advies-aanvraag toekomen met betrekking tot het initiatiefwetsvoorstel Bussemaker/Van Dijke dat thans in de Eerste Kamer aanhangig is.

Ter toelichting op het besluit moge het stenogram van genoemde vergadering dienen, dat ik als bijlage bij deze brief voeg.

Gaarne verneem ik wanneer uw Raad voornemens is het gevraagde advies uit te brengen.)

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'G.J.M. Braks'.

Ir. G.J.M. Braks

Vergaderjaar 2001- 2002Nr. 74 e

27224

Voorstel van wet van de leden Bussemaker en Van Dijke tot wijziging van de Arbeidstijdenwet en het Burgerlijk Wetboek ter verruiming van zeggenschap van werknemers over arbeidstijden

VOORSTEL MET BETREKKING TOT EEN ADVIESAANVRAAG AAN DE SOCIAAL ECONOMISCHE RAAD (SER) VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Den Haag, 31 mei 2002

Van regeringszijde is op 3 april 2002 aan de SER advies gevraagd met betrekking tot de uitkomsten van de evaluatie van de Arbeidstijdenwet. In het verlengde daarvan verzoekt de Eerste Kamer aan de SER te willen adviseren over het voorstel van wet van de leden Bussemaker en Van Dijke tot wijziging van de Arbeidstijdenwet en het Burgerlijk Wetboek ter verruiming van zeggenschap van werknemers over arbeidstijden (Kamerstuk 27224).

De Kamer verzoekt de SER in ieder geval aandacht te schenken aan de volgende vraagpunten.

1. Hoe waardeert de SER de constatering van de initiatiefnemers dat er voldoende reden is om aan te nemen dat nog geen goed evenwicht is gevonden tussen de eisen die enerzijds de economie en anderzijds de samenleving aan flexibilisering stellen?
2. Geeft deze constatering aanleiding om in afwijking van de systematiek van de Arbeidstijdenwet de speelruimte voor werkgevers en werknemers op ondernemingsniveau in te perken?

3. In hoeverre vormt de gekozen formulering van het initiatiefvoorstel het geëigende antwoord op hetgeen uit de evaluatie van de Arbeidstijdenwet naar voren is getreden met betrekking tot de bescherming van de zondagsarbeid?
4. Meer in het bijzonder rijst de vraag wat nu precies de reikwijdte is van afspraken die over het werken op zondag door de OR zijn gemaakt. De initiatiefnemers stellen zich op het standpunt dat – hoewel een beslissing van de OR niet doorwerkt in het individuele arbeidscontract – blijkt dat inmiddels een andere praktijk is gegroeid. De regering stelt zich daarentegen op het standpunt dat uit het algemeen arbeidsovereenkomstenrecht onmiskenbaar voortvloeit dat in aanvulling op afspraken met de OR ook steeds de instemming van iedere individuele werknemer nodig is voor het werken op zondag. Wat is de doorwerking van dit verschil van inzicht voor andere soortgelijke gevallen waarin (impliciet) een instemmingsvereiste geldt op basis van het algemene overeenkomstenrecht?
5. In hoeverre acht de SER het in het initiatiefvoorstel gezegde begrippenstelsel “aard van de arbeid” en “bedrijfsomstandigheden” bruikbaar? Hoewel het initiatiefvoorstel aansluit bij reeds bestaande begrippen kan toch worden geconstateerd dat het hier bedoelde onderscheid zeker niet aan waarde heeft ingeboet, nu vaststaat dat alleen bij het weigeren van werk op grond van bedrijfsomstandigheden expliciet ontslagbescherming wordt geboden.
6. Tot slot ontvangt de Kamer gaarne advies van de SER inzake artikel 4:1a, de leden 1 en 2 en inzake de toevoeging aan artikel 5:4 van de Arbeidstijdenwet. Zij zou het op prijs stellen indien de raad daarbij expliciet ingaat op het begrippenkader (“een bestendig en regelmatig arbeidspatroon”, “persoonlijke omstandigheden”, “maatschappelijke verantwoordelijkheid”, “verwanten”, “naasten”, “afhankelijke familieleden”) zoals dat in de memorie van toelichting en in de latere parlementaire behandeling is geïntroduceerd.